

हृयहकारक ! । यत्तुभागं गृहाणेमं वासुदेव ! नमो-
 ऽस्तु ते । अनेनावाह्य देवेशं कुर्यात् कौतुकमोच-
 नम् । सुञ्चामि त्वेति (१०) सूक्तेन देशिकस्यापि
 मोचयेत् । पाद्यं हिरण्यमेनार्य (११)मतो देवेति (१२)
 चार्घ्यं कम् । मधुवाता (१३) मधुपर्कं मयि गृह्णामि (१४)
 चाचमेत् । अजस्रमीमदन्तेति (१५) किरेद्दुर्वाजतं बुधः ।
 काण्डात् (१६) निर्भच्छनं कुर्याद्भयं गन्धवतीति (१७) च ।
 तत्त्वा यामीति (१८) माल्यञ्च इदं विष्णुः (१९) पवित्रकम् ।
 वृहस्पते (२०) वस्त्रयुग्मं वेदाह्वित्युत्तरीयकम् । (२१)
 महाव्रतेन (२२) सकली पुष्पं चौषधयः (२३) क्षिमेत् । धूपं
 दद्याद्दधुरमीति (२४) बिभ्राट्सूक्तेन (२५) चाञ्जनम् ।
 युञ्जन्तीति (२६) च तिलकं दोषाद्युत्तेति (२७) माल्यकम् ।
 इन्द्रं विश्वेति (२८) क्वन्तु आदर्शन्तु विराजतः । (२९)
 चामरन्तु त्रिकर्णेन भूषं रथनरेण (३०) च । व्यजनं
 वायुदेवत्वैर्मुञ्चामि त्वेति (३१) पुष्पकम् । वेदाद्यैः
 संसृतिं कुर्याद्भरेः पुरुषसूक्ततः । सर्वमेतत्समं कुर्यात्
 पिण्डकादौ हरादिके । देवस्योत्थानसमये सौपर्ण्यं (३२)
 सूक्तमुच्चेत् । उत्तिष्ठेति (३३) मसृत्याप्य शय्याया मण्डपे
 नयेत् । शाकुनेनैव सूक्तेन देवं ब्रह्मरथादिना । (३४)
 अतो देवेति (३५) सूक्तेन प्रतिभां पिण्डिकां तथा ।
 असूक्तेन च शय्यायां विष्णोस्तु सकलीकृतिः ।
 मृगराजं हृषं नागं व्यजनं कलमं तथा । वैजयन्तीं
 तथा मेरीं दोषमित्यष्टमङ्गलम् । दर्शयेदसूक्तेन (३६)
 पाददेशे त्रिपादिति (३७) । उखां पिधानकं पाल-
 मन्दिकां दर्विकां ददेत् । सुषण्णोलूखलं दद्याच्छिलां
 समार्जनीं तथा । तथा भोजनभाण्डानि गृहोपक-
 रणानि च । शिरोदेशे च निद्रास्थं वस्त्ररत्नयुतं चटम् ।
 खगल्लवाद्यैः पूरयित्वा स्नपनस्य विधिः स्मृतः” ५८७०
 (५८७० प्रतीकसूचितामन्त्राः यथा

- (१) “विष्णवे शिपिविष्टाय स्वाहा” यजु० २०।२२
- (२) “चित्रं देवानासुद्गादनीकं चक्षुर्मिलस्य वरुणस्याग्ने
 रापाद्याया पृथिवी बान्तरिचं सूर्यं आत्मा जगतस्त-
 स्य पञ्च” ऋ० १।११।५।१।
- (३) “अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरस्मिन् स्वाहा ! सूर्यो ज्योति-
 र्ज्योतिः सूर्यः स्वाहा ! अग्निर्वर्ज्योतिर्वर्जः स्वाहा !
 सूर्यो वर्ज्योतिर्वर्जः स्वाहा ! ज्योतिः सूर्यः सूर्यो
 ज्योतिः स्वाहा” यजु० १।९
- (४) “मधुवाता ऋतायते मधु चरन्ति सिन्धवः । माध्वीनः

- सन्तोषधीः” यजु० १।१२७ अथ एकैव ऋक् पाथा ।
 (५) “हिरण्यगर्भः समवर्तताम्रे इत्यादि प्राग्वत् ।
 (६) “इमं मे वरुण ! शुधी हवमद्या च मृडय । त्वामव-
 स्युराचके” यजु० २।१।
 (७) “इतवती भुवनानामभिजयोर्वीं पृथ्वी मधुदुधे सुपेशसा”
 यजु० ३।४।४५
 (८) अतो देवा अवनन्त इत्यादि प्राग्वत् ।
 (९) “सप्त तेऽग्ने ! समिधः सप्त लिङ्गाः सप्त ऋषयः सप्त-
 धामप्रियाणि । सप्त होत्राः सप्तधा त्वा यजन्ति सप्तयो-
 नीराष्ट्रणस्व इतेन स्वाहा” यजु० १।७।७९
 (१०) द्रुपदादिव सुसुचानः खिन्नः क्षातो मलादिव । पतं
 पवित्रं शेषाव्यमापः शुश्रून्तु मेनसः” यजु० २५।२०
 (११) “आपोहि ठा मयोभुवस्तान् कजे दधातन । महे
 रणाय चक्षसे” ऋ० १०।८।१
 (१२) “पावमानसूक्तम् स्वादिष्येत्वादि हिन्वन्तीत्यसम् पञ्च-
 षष्टिसूक्तात्मकम् मलकत तुलादानादिपञ्चतौ १६७ अविधि
 १८५ पृ० पर्यन्ते दृश्यम् । यजुर्वेदोक्तं पुनन्तु पितर
 इत्यादि नवर्चं तत्रैव २०६ पृ० दृश्यम्
 (१३) ससृष्टं गच्छ स्वाहा । अन्तरिक्षं गच्छ स्वाहा देवं सवि-
 तारं गच्छ स्वाहा । यजु० ६।२१
 (१४) “शन्नोदेवीरभीष्टय आपो भवन्तु प्रीतये । शंयोरभि-
 स्तुचन्तु नः” ऋ० १०।१।४
 (१५) “हिरण्यगर्भः समवर्तताम्रे इत्यादि प्राग्वत् ।
 (१६) “इमं मे गङ्गे यसने ! सरस्वति ! शुतुद्रि ! सोम
 सचतापरुष्ण्या । असिङ्गा मरुद्दुधे वितस्तयाऽऽ-
 जीकीये प्रष्टुह्यासुषोमया” ऋ० १०।७५।५
 (१७) “तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति शूरयः । दिशोव
 चक्षुराततम्” ऋ० १।२१।२०
 (१८) “आसोपधीः सोमराजीर्वाङ्गीः शतविचक्षणाः । तासा
 मसि त्वसुत्तमारं कामाय शं कृदे” यजु० १२।९२
 (१९) “यज्ञायज्ञा वो अग्नये गिरा गिरा च दक्षसे । प्रम
 वयममृतं जातवेदसं प्रियं मिलं न शंसिषम्” ऋ० ६।४८।१
 (२०) “पयः पृथिव्यां पय सोपधीषु पयो दिव्यन्तरिक्षे प-
 योधाः । पयस्वतीः प्रदिशः सन्तु ममाम्” ऋ० १८।२६
 (२१) “याः फलिनीयां अफला अपुष्पा याश्च पुष्पिणीः ।
 वृहस्पतिप्रसूतास्ता नोसृञ्चन्वंहसः” यजु० १२।८९
 (२२) “विश्वतश्चक्षुस्त विस्तोसो विश्वतोवाङ्मृत विश्व-
 तस्यात् । स वाङ्मृत्यं धमति स पतन्तुं द्यावाभूमी जन-